

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 februarie

Seria I, Anul XXXII, Nr. 8 (377), 2025

JUBILEUL PERSOANELOR CONSACRATE LA ORADEA

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3; Mesajul Papei Francisc cu ocazia celei de-a XXXIII-a Zile Mondiale a Bolnavului - pag. 4-5; Ce este Jubileul - pag. 7-9; Ziua Voluntarului Caritas - pag. 10-13; De ce procrastinăm și cum să ne recăpătăm motivația - pag. 14; Poporul a văzut lumină mare - pag. 16; Jubileul artiștilor și al culturii - pag. 19.

Deschiderea solemnă a Anului „Cardinal Iuliu Hossu” în Eparhia de Cluj-Gherla

Eugen Ivuț

„Există oameni care în istoria bisericii și a unei națiuni lasă o amprentă de neșters, nu atât pentru că au construit edificii grandioase, au acumulat bogății, au creat opere materiale, ci pentru că au făcut din viața

lor un monument care rămâne în inima și în viața unei națiuni, mai ales a bisericii.” (Fragment din discursul Nunțiului Apostolic)

În data de 30 ianuarie a.c., Preasfinția Sa Virgil Bercea a participat, în Catedrala „Schimbarea la Față” din Cluj-Napoca, la deschiderea solemnă a Anului „Cardinal Iuliu Hossu” instituit prin legea nr. 290/24 octombrie 2024.

La Liturghie a fost prezent Excelența Sa Giam-piero Gloder, Nunțiu Apostolic în România și Republica Moldova alături de episcopii greco-catolici din țara noastră. De asemenea au fost prezenți deputații Silviu Vexler, președinte al Federației Comunităților Evreiești din România și Ovidiu Ganț, reprezentant al Forumului Democrat al Germanilor din România, Ciprian Olinici, secretarul de stat pentru culte care a înmănat Preasfinției Sale Claudiu Pop un „mic simbol” și anume, ultima adresă pe care Iuliu Hossu a trimis-o în anul 1948 către ministrul cultelor.

Participanții la eveniment s-au putut bucura de expunerea raclei cu moaște și o expoziție cu obiecte de colecție care au aparținut Cardinalului Iuliu Hossu.

La finalul Sfintei Liturghii, Preasfinția Sa Claudiu Pop a mulțumit tuturor pentru participare, urmând procesiunea de final pe Imnul Cardinalului Iuliu Hossu intonat de Corul *Angeli*.

Cristian CIULEA
Biroul de Presă

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Mihaela Caba-Madarasi, Cristian Ciulea, Ioan Dărbăneanu, Alin Crețu, Maria-Mirela Filimon, Eugen Ivuț, Silvia Pantiș.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;

E-mail: olimpiu35@yahoo.it;

Tel: 0722.450.013

Abonamente și difuzare: Claudiu Boda

Magazin „Sfânta Tereza”

Str. Ep. Mihai Pavel nr. 4

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Isus este mântuirea

2.02.2025

Iubiți frați și surori, duminică frumoasă!

Astăzi, Evanghelia liturgiei (Lc. 2, 22-40) ne vorbește despre Maria și Iosif care îl duc pe Pruncul Isus la Templul din Ierusalim. Conform Legii, îl prezintă în locuința lui Dumnezeu, pentru a aminti că viața vine de la Domnul. Și în timp ce Sfânta Familie împlinește ceea ce în poporul lui Israel se făcea mereu, din generație în generație, se întâmplă ceva ce nu s-a întâmplat niciodată.

Doi bătrâni, Simeon și Ana, profetesc cu privire la Isus: amândoi îl laudă pe Dumnezeu și vorbesc despre Prunc „tuturor celor care așteptau eliberarea Ierusalimului” (cf. v. 38). Glasurile lor emoționate răsună între pietrele vechi ale Templului, anunțând împlinirea așteptărilor lui Israel. Într-adevăr, Dumnezeu este prezent în mijlocul poporului Său: nu pentru că locuiește între patru ziduri, ci pentru că trăiește ca om între oameni. Aceasta este noutatea lui Isus. La bătrânețea lui Simeon și a Anei se întâmplă noutatea care schimbă istoria lumii.

La rândul lor, Maria și Iosif erau uimiți de lucrurile pe care le auzeau (cf. v. 33). De fapt, când Simeon îl ia în brațe pe Prunc, îl numește în trei moduri foarte frumoase, care merită o reflecție. Trei moduri, trei nume pe care i le dă. Isus este mântuirea; Isus este lumina; Isus este semn de contradicție. Înainte de toate, Isus este mântuirea. Așa spune Simeon, rugându-l pe Dumnezeu: „au văzut ochii mei mântuirea ta pe care ai pregătit-o înaintea tuturor popoarelor” (v. 30-31). Aceasta mereu ne lasă uimiți: mântuirea universală concentrată într-unul singur! Da, pentru că în Isus locuiește toată plinătatea lui Dumnezeu, a Iubirii Sale (cf. Col 2,9).

Al doilea aspect: Isus este „lumină spre lumina neamurilor” (v. 32). Așa cum soarele răsare asupra lumii, acest copil o va răscumpăra de întunericul răului, al durerii și al morții. Cât nevoie avem, și astăzi, de lumină, de această lumină! În fine, Pruncul îmbrățișat de Simeon este semn de contradicție „ca să se dezvăluie gândurile din multe inimi” (v. 35). Isus revelează criteriul pentru a judeca toată istoria și drama sa, precum și viața fiecăruia dintre noi. Și care este acest criteriu? Este iubirea: cine iubește trăiește, cine urăște moare. Isus este mântuirea, Isus este lumina și Isus este semnul de contradicție.

Luminați de această întâlnire cu Isus, putem, așadar, să ne întrebăm: Eu ce anume aștept în viața mea? Care este marea mea speranță? Inima mea dorește să vadă fața Domnului? Aștept manifestarea planului Său de mântuire pentru omenire? Să o rugăm împreună

pe Maria, Mamă Preacurată, ca să ne însoțească în luminile și în umbrele istoriei, să ne însoțească mereu la întâlnirea cu Domnul.

După *Angelus*, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori!

Astăzi, în Italia, se celebrează Ziua pentru Viață, cu tema „A transmite viața, speranță pentru lume”. Mă unesc cu Episcopii italieni care exprimă recunoștință multelor familii care primesc cu plăcere darul vieții și care încurajează tinerele cupluri să nu le fie teamă să aducă pe lume copii. Și salut Mișcarea pentru Viață italiană, care împlinește 50 de ani. Felicitări! Măine în Vatican se va ține Summitul internațional despre drepturile copiilor, intitulat „Să îi iubim și să îi protejăm”, pe care am avut bucuria de a-l promova și la care voi participa. Este o ocazie unică pentru a aduce în centrul atenției lumii problemele cele mai urgente care se referă la viața celor mici. Vă invit să vă uniți în rugăciune pentru buna sa reușită.

Și cu privire la valoarea primară a vieții umane, reafirm „nu”-ul spus războiului, care distruge, distruge tot, distruge viața și induce la disprețuirea ei. Și să nu uităm că mereu războiul este o înfrângere. În acest An jubiliar, reînnoiesc apelul, în special către guvernanții de credință creștină, ca să se pună angajarea maximă în negocieri pentru a pune capăt tuturor conflictelor care sunt în desfășurare. Să ne rugăm pentru pacea în martirizata Ucraina, în Palestina, Israel, Liban, Myanmar, Sudan, Nord-Kivu. Vă salut pe voi toți, care proveniți din Italia și din alte părți ale lumii. Salut îndeosebi credincioșii din Valencia, Barcelona, Sevilla; elevii de la Institutul „Rodríguez Moñino” din Badajoz, Spania, și cei de la „École de Provence” din Marseille; grupul parohial din Nanterre și cei din Polonia, Croația, Bulgaria și India. Salut tinerii Neprihănitei.

Salut credincioșii din Cantù, Vighizzolo, Seregno și Cologno Monzese; Unitalsi din Dieceza de Camedino-San Severino Marche; scoutștii din Nola și membrii din Serra Club International. Salut ministranții din comunitatea pastorală „Regina Apostolilor”, Dieceza de Milano.

Urez tuturor o duminică frumoasă. Vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere!

Mesajul Papei Francisc cu ocazia celei de-a XXXIII-a Zile Mondiale a Bolnavului

„Speranța nu înșală” (Rom 5,5) și ne face puternici în necazuri.

Dragi frați și surori!

Sărbătorim cea de-a XXXIII-a Zi Mondială a Bolnavului în Anul Jubiliar 2025, în care Biserica ne invită să devenim ”pelerini ai speranței”. În aceasta, suntem însoțiți de Cuvântul lui Dumnezeu care, prin Sfântul Paul, ne transmite un mesaj de mare încurajare: „Speranța nu înșală” (Rom 5,5), ba chiar ne face puternici în necazuri.

Acestea sunt expresii mângâietoare, dar pot ridica unele întrebări, mai ales în cazul celor care suferă. De exemplu: cum rămânem puternici atunci când suntem afectați în trup de boli grave, care generează invaliditate și, care, necesită poate un tratament ale cărui costuri sunt peste posibilitățile noastre? Cum facem acest lucru atunci când, pe lângă propria noastră suferință, o vedem pe cea a celor care ne iubesc și care, deși ne sunt aproape, se simt neputincioși în a ne ajuta? În toate aceste circumstanțe, simțim nevoia unui sprijin mai mare decât noi înșine: avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu, al harului Său, al Providenței Sale, al acelei forțe care este darul Spiritului Său (cf. *Catehismul Bisericii Catolice*, 1808).

Așadar, să ne oprim pentru o clipă și să reflectăm asupra prezenței lui Dumnezeu care este aproape de cei aflați în suferință, fiind caracterizată de trei aspecte: întâlnirea, darul și împărtășirea.

1. Întâlnirea. Atunci când îi trimite pe cei șaptezeci și doi de ucenici în misiune (cf. Lc 10, 1-9), Isus îi îndeamnă să le spună bolnavilor: „S-a apropiat de voi împărăția lui Dumnezeu!” (v. 9). El le cere, așadar, să îi ajute să înțeleagă, chiar și în infirmitate, oricât ar fi de dureroasă și greu de înțeles, că este o ocazie de a-L întâlni pe Domnul. În timpul bolii, dacă pe de o parte simțim toată fragilitatea noastră ca ființe – fizică, psihologică și spirituală – pe de altă parte, experimentăm apropierea și compasiunea lui Dumnezeu, care în Isus a împărtășit suferința noastră. El nu ne abandonează și, adesea, ne surprinde cu darul unei tenacități pe care nu am fi crezut niciodată că o avem și pe care, singuri, nu am fi găsit-o niciodată.

Boala devine, așadar, ocazia unei întâlniri care ne schimbă, prin care descoperim o stâncă de nezdrunцинat, în care aflăm că ne putem ancora pentru a face față furtunilor vieții: o experiență care, chiar și în sacrificiu, ne face mai puternici, pentru că suntem conștienți că nu suntem singuri. De aceea, se spune că durerea aduce întotdeauna cu sine un mister al mântuirii, pentru că ne face să simțim aproape și reală consolarea care vine de la Dumnezeu, până la a „cunoaște plinătatea Evangheliei cu toate promisiunile și viața ei” (Sfântul

Ioan Paul al II-lea, *Discurs către tineri*, New Orleans, 12 septembrie 1987).

2. Această realitate ne conduce la al doilea punct de reflecție: **darul**. În momentele de suferință ne dăm seama mai mult ca niciodată că orice speranță vine de la Domnul și că, prin urmare, este în primul rând un dar pe care trebuie să-l primim și să-l cultivăm, rămânând „fidele fidelității lui Dumnezeu”, potrivit frumoasei expresii a Madeleinei Delbrêl (cf. *La speranza è una luce nella notte* [Speranța este o lumină în noapte – tr.n.], Vatican 2024, Prefață).

De altfel, numai în învierea lui Cristos își găsește locul în orizontul infinit al veșniciei orice destin al nostru. Doar din Paștele său provine certitudinea că nimic, „nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru” (Rom 8, 38-39). Și, din această „mare speranță” vine orice altă licărire de lumină cu ajutorul căreia putem depăși încercările și obstacolele vieții (cf. Benedict XVI, *Scrisoarea enciclică Spe salvi*, 27.31). Mai mult decât atât, Cel Înviat merge împreună cu noi, devenind însoțitorul nostru de călătorie, cum a făcut cu ucenicii la Emaus (cf. Lc 24,13-53). La fel ca și ei, îi putem împărtăși nedumeririle, grijile și dezamăgirile noastre, putem asculta Cuvântul Său care ne luminează și ne aprinde inima și îl putem recunoaște prezent la frângerea Pâinii, pentru a primi din rămânerea Sa cu noi, deși în limitele prezentului, acel „dincolo” care, devenind apropiat, ne redă curajul și încrederea.

3. Ajungem astfel la cel de-al treilea aspect, **împărtășirea**. Locurile în care este suferință sunt adesea locuri de împărtășire, în care ne îmbogățim unii pe alții. De câte ori, la căpătâiul unei persoane bolnave, învățăm să sperăm! De câte ori, fiind aproape de cei care suferă, învățăm să credem! De câte ori, aplecân-

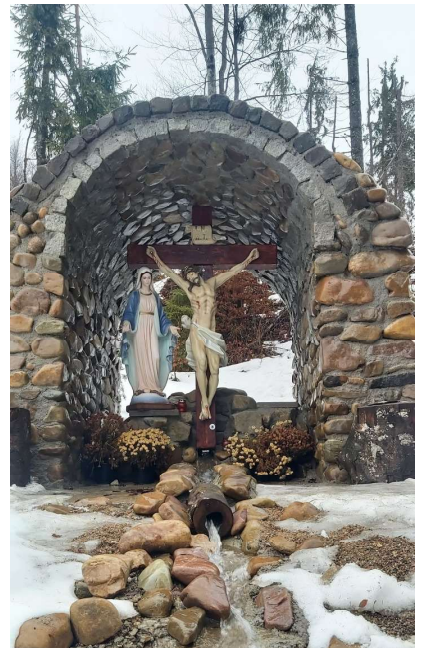
Ziua Mondială a Bolnavului și aniversarea unei apariții, trăirea unei prezențe – a Maicii Domnului

Marti, 11 februarie 2025, la Stâna de Vale, a fost sărbătorită Ziua Mondială a Bolnavului, sfințită Crucea lui Isus, respectiv statuia Maicii Domnului cu Isus în brațe, o dată cu binecuvântarea grotii în care a fost așezată aceasta. Sfințirea a avut loc în contextul aniversării apariției Maicii Domnului la Lourdes în 11 februarie 1858. Preoții au săvârșit sacramentaliile în prezența unui grup de pelerini din Oradea, respectiv din parohiile Protopopiatului de Beiuș. Crucea și grotile acestea au fost construite personal de frații preoți Fechetă, părintele Mihai și părintele Iosif, de la Mănăstirea Greco-Catolică „Fericiții Episcopi Martiri” din Stâna de Vale.

Crucifixul este amplasat la intrarea în stațiunea montană care, astfel, este încredințată providenței divine. Dincolo de misterul mântuirii pe care o poartă în sine prin jertfa lui Isus, această cruce este încărcată, prin construcția sa, și cu istoria Episcopiei Greco-Catolice de Oradea. Corpul lui Isus cel Răstignit este așezat pe lemnul crescut în domeniul forestier eparhial, iar acesta este fixat în soclu de o structură metalică sudată din fierul fostei căi ferate inaugurate de Fericitul Martir episcop Valeriu Traian Frențiu; piatra de temelie, soclul în sine, este și el zidit din pietrele de fundație a fostei reședințe episcopale autodemolate sub vicisitudinile timpurilor. Crucea, dedicată martirilor Bisericii noastre, se ridică ca un monument al jertfei din iubire al lui Isus unită după secole cu cea al acestor martiri care, în anii tulburi premergători arestării lor, s-au reunit la

reședința episcopală de vacanță de aici. Cu emoții firești, în lumina acestei istorii de iubire, s-a sfințit Crucea de părințele Zima Zorel, protopop de Beiuș, alături de preoții Taichiș Marius și Flore Marius, însoțitori ai pelerinilor, și în prezența gazdelor: frații preoți Fechetă Mihai și Fechetă Iosif.

În contextul aniversării apariției mariane de la Lourdes a fost sfințită și statuia Maicii Domnului cu Isus în brațe. Aceasta este donată de credincioșii Parohiei din Beiuș în semn de recunoștință pentru mijlocirile neobosite ale Preacuratei atât în viața personală cât și comunitară.

Zorel Zima
Protopop de Beiuș

(urmare din pag. 4)

du-ne asupra celor în nevoie, descoperim iubirea! Realizăm, așadar, că suntem „ngeri” ai speranței, mesageri ai lui Dumnezeu, unii pentru alții, toți împreună: bolnavi, medici, asistenți medicali, membri ai familiei, prieteni, preoți, călugări și călugărițe; oriunde ne-am afla: în familii, ambulatorii, case de îngrijire, spitale și clinici.

Este important să fim capabili să înțelegem frumusețea și semnificația acestor întâlniri de har și, să învățăm să le scriem în suflet, pentru a nu le uita: să păstrăm în inimă zâmbetul blând al unui lucrător medical, privirea recunoscătoare și încrezătoare a unui pacient, chipul înțeleghător și grijuliu al unui medic sau al unui voluntar, chipul plin de așteptare și nerăbdare al unui soț, al unui copil, al unui nepot sau al unui prieten drag. Toate acestea sunt lumini de prețuit care, chiar și în întunericul încercării, nu numai că dau putere, dar ne învață adevăratul gust al vieții, în iubire și apropiere (cf. Lc. 10,25-37).

Dragi bolnavi, dragi frați și surori care aveți grijă de cei care suferă, în acest Jubileu aveți un rol special mai mult ca oricând. A merge împreună este un semn pentru toți, „un imn al demnității umane, un cântec al

speranței” (Bula de indicțiune a Jubileului, *Spes non confundit*, n. 11), a cărui voce depășește cu mult încăperile și paturile locurilor de îngrijire în care vă aflați, stimulând și încurajând în caritate ”corul întregii societăți” (ibid.), într-o armonie uneori greu de realizat, dar tocmai de aceea foarte dulce și puternică, capabilă să aducă lumină și căldură acolo unde este mai mare nevoie.

Întreaga Biserică vă mulțumește pentru aceasta! La fel fac și eu și mă rog pentru voi, încredințându-vă Mariei, tămăduitoarea bolnavilor, prin cuvintele cu care atâția frați și surori s-au adresat ei în nevoie:

«Sub ocrotirea ta alergăm Sfântă Născătoare de Dumnezeu, nu ne disprețui în nevoile noastre, ci ne mântuiește pururea de toate primejdiile, Fecioară slăvită și binecuvântată».

Vă binecuvântează, împreună cu familiile voastre și cu cei dragi, și vă rog să nu uitați să vă rugați pentru mine.

Roma, de la „Sfântul Ioan din Lateran”, 14 ianuarie 2025.

Francisc

DORINȚĂ PENTRU NOUL AN ... ÎMPREUNĂ!

Moto: „*Fii omul sufletului tău!*”
(Fer. Vladimir Ghika)

Suntem noi cu noi. Unul. Unicul. Eu! Un trup cu suflet. Cât trup, cât suflet îngăduim, alintăm? Fiecare zi o primim în dar și o trăim cum credem că este bine împlinind, sau nu, gestul de mulțumire privind spre Cer și spre cei din preajmă. Ne facem planuri, din ce în ce mai multe, mai ales că simțim cum timpul e tot mai grăbit și *dorim*, nu încetăm să ne dorim.

Sunt oameni care stând liniștiți, cu ochii voalați de aburul dinlăuntru și privind spre tot ce le este dat înafară, dau mărturie despre DAR, aduc bucurie, luminează gândul din sufletele celorlați, mulțumesc trăind pentru: „ÎMPREUNĂ NE VOM MÂNTUI!” Simțim, recunoaștem că oricât ne credem de singuri puternici, știutori, buni, nu trăim cu adevărat mulțumirea decât împreună.

Împreună și fiecare în parte suntem copiii aceleiași Tată și avem darul Său neprețuit: grija, ocrotirea aceleiași Mame, Preacurata Fecioară Maria. A fi cu EA împreună, să poți să îi vorbești, simplu cu vorbele tale sau în rugăciune în orice problemă, că este zi sau noapte, este un mare DAR. Și ce multe ne sunt problemele, dorințele, așteptările. Dacă te-ai dăruit Ei, consfințindu-te ca marianist, începi să simți altfel răspunderea vieții tale, privirea și gestul spre ceilalți, spre tine.

Tot mai mult Biserica ne propune activități împreună. Marile Sărbători de început de an, Octava de rugăciune pentru unitatea creștinilor, Sărbătorile Anului Jubiliar „Pelerini ai Speranței” numindu-ne, seri de rugăciune, de Adorație a Preasfântului Sacrament: „Adorația Harurilor” (biserica Nașterea Maicii Domnului, Haieș) Concerte de Preamărire a Lui Dumnezeu cu Adorație (Grupul Glorious, la biserica „Sfânta Treime”, Nufărul) Sărbători de hram (Seminarul Greco Catolic din Oradea, „Sfinții Trei Ierarhi”); Întâlniri ale Asociațiilor; Sfințiri de biserici; Sfințirea Grotei adăpostind Statuia Fecioarei cu Pruncul Isus de la izvorul F.E.R.M., a grotei „Milostivirii Divine” cu izvor, și a Crucifixului de la intrarea în Stâna de Vale, realizate de preoții călugări Iosif și Mihai Feketă de la Mănăstirea Fericiților Episcopi Martiri, în Sfânta Sărbătoare a Aparițiilor Fecioarei Maria la Lourdes și Ziua Bolnavului, întâlnire patronată de parohia Beiuș avându-ne ca invitați pe noi, de la Reuniunile Mariane din Oradea și Sântandrei.

Toate aceste evenimente spirituale ne-au adus deja *împreună* în acest început de an calendaristic și multe altele, sperăm să urmeze dacă Dumnezeu ne va dărui bunăvoină, pace și sănătate.

BUNĂVOIREA, în primul rând bunăvoină, deschiderea ta spre binele sădit în tine te duce spre bucuria părtășiei, a realei legături de iubire între tine și cei dăruți „pe cale”. Am participat de curând la o aniversare. O marianistă (d-na Augusta Pașca) și-a sărbătorit la un mic restaurant cochet împlinirea a 89 de ani de trăire cu Dumnezeu și cei din jur într-o asumată bucurie, cu entuziasm, cu eleganță a unei vieți bogate în „de toate”, cu greutăți și împliniri. Tinerețea ei debordantă, frumusețea, bucuria de viață, farmecul asumat al trăirii ne-au adus pe toți într-o stare de armonie, de părtășie la ceea ce era bucuria ei devenită „a noastră”.

Aceste momente de mici - mari sărbători, fie că sunt momente când la Sfânta Liturghie ne privim, ne recunoaștem, ne zâmbim, ne înclinăm delicat unul spre altul, sau mergem în pelerinaje împreună, ne suntem aproape zile întregi, participăm la evenimente spirituale, culturale, caritative, etc., acestea ne dăruiesc prilejul de a ne cunoaște pe noi înșine, de a vedea unde și cine suntem cu adevărat. Suntem oare cu adevărat copiii Mariei plini de iubire, credință, smerenie, răbdare, blândețe, caritate, puritate, înțelepciune divină? Parafrazând replica unui copilaș de grădiniță (Teodor Zaica, 6 ani): „Aș vrea să știu să fotografiez gândul lui mama despre mine când o pup” pot să spun că și eu aș vrea să fotografiez gândul Preacuratei noastre MAME când ne rugăm Ei să mijlocească la Dumnezeu pentru noi și cum ne purtăm unii cu alții când suntem ÎMPREUNĂ.

Ce este Jubileul

PELERINAJ

Jubileul ne cere să ne propunem și să depășim unele granițe. Când ne mutăm, de fapt, nu doar schimbăm un loc, ci ne transformăm. Din acest motiv, este important să pregătiți, să planificați traseul și să cunoașteți destinația. În acest sens, pelerinajul care ca-

racterizează acest an începe înaintea călătoriei în sine: punctul de plecare este decizia de a o face. Etimologia cuvântului „pelerinaj” este categoric elocventă și a suferit puține schimbări de sens. Cuvântul, de fapt, derivă din latinescul *per ager* care înseamnă „prin câmpuri”, sau *per eger*, care înseamnă „trecerea frontierei”: ambele rădăcini amintesc de aspectul distinctiv al întreprinderii unei călătorii.

Avraam, în Biblie, este descris astfel, ca o persoană aflată într-o călătorie: „Du-te din țara ta, din ru-dele tale și din casa tatălui tău” (Geneza 12,1), cu ace-ste cuvinte începe aventura lui, care se termină în Țara Promisiune, unde este amintit ca un „arameu rătăcitor” (Dt. 26,5). Slujirea lui Isus se identifică și cu o călătorie care pornește din Galileea către Cetatea Sfântă: „Pe când se apropiau zilele în care va învia în sus, a luat hotărârea fermă de a porni spre Ierusalim” (Lc. 9,51).. El însuși își cheamă ucenicii să urmeze această cale și și astăzi creștinii sunt cei care îl urmează și îl urmează.

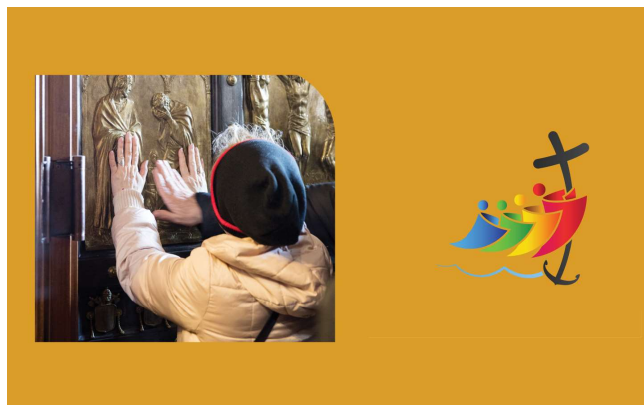
Traseul, în realitate, se construiește progresiv: există diverse itinerarii din care să alegi, locuri de descoperit; situațiile, catehezele, riturile și liturgi-ile, tovarășii de călătorie permit îmbogățirea cu noi conținuturi și perspective. Contemplarea creației face și ea parte din toate acestea și ne ajută să învățăm că îngri-jirea ei „este o expresie esențială a credinței în Dumnezeu și a ascultării de voința Lui” (Francisc, *Scrisoarea pentru Jubileu 2025*). Pelerinajul este o experiență de convertire, de schimbare a existenței pentru a o orienta spre sfințenia lui Dumnezeu. Odată cu el, experiența acelei părți a umanității care, din diverse motive, este nevoită să călătorească pentru a căuta o lume mai bună pentru sine și familia sa.

POARTA SFÂNTĂ

Din punct de vedere simbolic, Poarta Sfântă ca-pătă o semnificație aparte: este semnul cel mai caracte-ristic, pentru că scopul este acela de a o putea traversa. Deschiderea sa de către Papă constituie începutul ofi-cial al **Anului Sfânt**. Inițial, a existat o singură ușă, la Bazilica „Sfântul Ioan în Lateran”, care este cate-drala episcopului Romei. Mai apoi, pentru a le permi-te numeroșilor pelerini să realizeze gestul, și celelalte Bazilici romane au oferit această posibilitate.

Trecând acest prag, pelerinul își amintește de textul capitolului 10 al Evangheliei după Ioan: „Eu sunt ușa: dacă va intra cineva prin mine, se va mântui; va intra și va ieși și va găsi pășune”. Gestul exprimă decizia de a-l urma și de a fi ghidat de Isus, care este Păstorul cel Bun. La urma urmei, ușa este și un pasaj care duce în interiorul unei biserici. Pentru comunitatea creștină, nu este doar spațiul sacru, care trebuie abordat cu respect, cu comportament și îmbrăcăminte adecva-te, ci este un semn al comuniunii care leagă pe fiecare credincios de Cristos: este locul întâlnirii și dialogului, al reconcilierii și al păcii care așteaptă vizita fiecărui pelerin, spațiul Bisericii ca comunitate a credincioșilor.

La Roma, această experiență devine încărcată de un sens aparte, datorită referirii la memoria Sfân-tul Petru și Sfântul Pavel, apostoli care au întemeiat și au format comunitatea creștină din Roma și care cu învățăturile și exemplul lor sunt o referință pentru Bi-

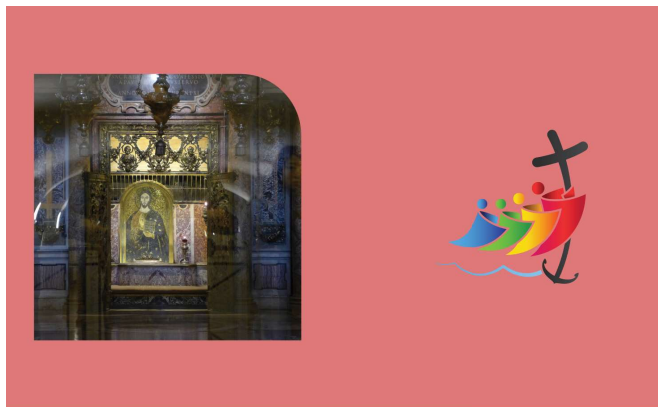
serica universală. Mormântul lor se află aici, unde au fost martirizați; împreună cu catacombele, este un loc de inspirație continuă.

PROFESIUNE DE CREDINȚĂ

Profesiunea de credință, numită și „simbol”, este un semn de recunoaștere a celor botezați; se exprimă conținutul central al credinței și se sintetizează prin-cipalele adevăruri pe care un credincios le acceptă și

(continuare în pag. 8)

(urmare din pag. 7)

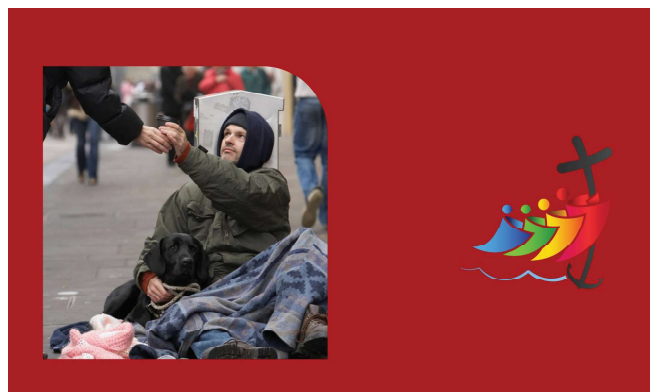
mărturisește în ziua botezului său și le împărtășește în-tregii comunități creștine pentru tot restul vieții.

Sunt diverse profesii de credință, care arată bogăția experienței întâlnirii cu Isus Cristos. În mod tradițional, totuși, există două care au dobândit o recunoaștere deosebită: crezul de botez al bisericii Romei și crezul Niceo-Constantinopolitan, dezvoltat inițial în 325 de Sinodul de la Niceea, în Turcia actuală, și apoi desăvârșit în cel de Constantinopol în 381.

„Căci dacă vei vesti cu gura ta: „Isus este Domnul!” și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit. Căci cu inima se crede pentru a dobândi dreptatea, iar cu gura se mărturisește credința pentru a dobândi mântuirea” (Rom. 10, 9-10). Acest text al Sfântului Pavel subliniază că vestirea tainei credinței necesită o convertire profundă nu numai în cuvintele cuiva, ci și și mai presus de toate în viața despre Dumnezeu, despre sine și despre lume. „A recita Crezul cu credință înseamnă a intra în comuniune cu Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt, dar și cu întreaga Biserică care ne transmite credința și în care credem” (CCC 197).

CARITATE

Caritatea constituie o caracteristică principală a vieții creștine. Nimeni nu poate crede că pelerinajul și celebrarea indulgenței jubiliare pot fi relegate la o formă de rit magic, fără să știe că viața de caritate este cea care le dă sensul lor ultim și eficacitatea reală.

Pe de altă parte, caritatea este semnul preeminent al credinței creștine și forma ei specifică de credibilitate. În contextul Jubileului, nu trebuie uitată invitația apostolului Petru: „Mai presus de toate, păstrați o mare dragoste între voi, pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate” (1 Pt. 4,8).

Potrivit evanghelistului Ioan, iubirea față de ceilalți, care nu vine de la om, ci de la Dumnezeu, ne va permite să recunoaștem în viitor pe adevărații ucenici ai lui Cristos. Prin urmare, este clar că niciun credincios nu poate spune că crede dacă nu iubește și, invers, nu poate spune că iubește dacă nu crede.

Apostolul Pavel reiterează, de asemenea, că credința și dragostea constituie identitatea creștinului; iubirea este cea care generează perfecțiunea (vezi Col. 3,14), credința este cea care permite dragostei să fie așa.

Caritatea, așadar, are propriul său spațiu particular în viața de credință; mai mult, în lumina Anului Sfânt, mărturia creștină trebuie reafirmată ca o formă mai expresivă de convertire.

RECONCILIERE

Jubileul este un semn de împăcare, pentru că deschide un „timp favorabil” (vezi 2 Cor. 6,2) pentru convertirea cuiva. Îl pui pe Dumnezeu în centrul existenței tale, mergând spre El și recunoscând primatul Lui. Chiar și chemarea de a restabili dreptatea socială și respectul pentru pământ, în Biblie, se naște dintr-o nevoie teologică: dacă Dumnezeu este creatorul universului, trebuie să i se acorde prioritate față de orice realitate și față de interesele de partid. El este cel care face acest an sfânt, dând propria Sa sfințenie.

După cum a amintit Papa Francisc în bula care anunță anul sfânt extraordinar 2015: „Milostivirea nu este contrară dreptății, ci exprimă comportamentul lui Dumnezeu față de păcătos, oferindu-i o posibilitate suplimentară de a se pocăi, de a se converti și de a crede [...]. Această dreptate a lui Dumnezeu este mila acordată tuturor ca har în virtutea morții și învierii lui Isus

(continuare în pag. 9)

(urmare din pag. 8)

Cristos. Crucea lui Cristos, așadar, este judecata lui Dumnezeu asupra noastră și asupra lumii, pentru că ne oferă certitudinea iubirii și a vieții noi” (*Misericordiae Vultus*, 21).

Concret, este vorba despre trăirea sacramentului reconcilierii, profitând de acest timp pentru a redescoperi valoarea mărturisirii și primirea personală a cuvântului iertării lui Dumnezeu. Există unele biserici jubiliare care oferă continuu această posibilitate. Vă puteți pregăti urmând un traseu.

ÎNGĂDUINȚA JUBILIARĂ

Îngăduința este o manifestare concretă a milei lui Dumnezeu, care depășește granițele dreptății umane și le transformă. Această comoară a harului a devenit istorie în Isus și în sfinți: privind aceste exemple și trăind în comuniune cu ele, speranța iertării și a drumului propriu spre sfințenie se întărește și devine certitudine. Îngăduința permite cuiva să-și elibereze inima de povara păcatului, astfel încât reparația datorată să fie dată în deplină libertate.

Concret, această experiență a milei trece prin niște acțiuni spirituale pe care le indică Papa cei care, din cauza bolii sau altfel, nu pot deveni pelerini, sunt totuși invitați să ia parte la mișcarea spirituală care însoțește acest An, oferindu-și suferința și a lor, viața de zi cu zi și participarea la celebrarea euharistică.

RUGĂCIUNE

Există multe moduri și multe motive de a te ruga; la bază există întotdeauna dorința de a se deschide către prezența lui Dumnezeu și oferta sa de iubire. Comunitatea creștină se simte chemată și știe că se poate întoarce la Tatăl doar pentru că a primit Spiritul Fiului. Și este, de fapt, Isus cel care a încredințat ucenicilor săi rugăciunea *Tatăl nostru*, comentată și de *Catehismul Bisericii Catolice* (vezi CCC 2759-2865).

Tradiția creștină oferă și alte texte, precum *Născătoare de Dumnezeu*, care ajută la găsirea cuvintelor care să se adreseze lui Dumnezeu: „Prin o transmitere vie, Tradiție, că, în Biserică, Spiritul Sfânt îi învață pe copiii lui Dumnezeu să se roage” (CCC 2661).

Momentele de rugăciune petrecute în timpul călătoriei arată că pelerinul are „în inima sa” căile lui Dumnezeu (Ps. 83,6). Acest tip de înviorare este servit și de opririle și diferitele etape, deseori amenajate în jurul ediculelor, sanctualelor sau altor locuri deosebit de bogate din punct de vedere al semnificației spirituale, unde se realizează că - înainte și alături - au trecut și alți pelerini și ce cărările sfințeniei au urmat aceleași drumuri. Drumurile care duc la Roma, de fapt, coincid adesea cu călătoria multor sfinți.

<https://www.iubilaum2025.va/it/giubileo-2025/giubilei-nella-storia.html>

RUGĂCIUNEA JUBILEULUI

„Tată ceresc,
credința pe care ne-ai dăruit-o în
Fiul tău Isus Cristos, fratele nostru
și flacăra carității
revărsată în inimile noastre de către Spiritul Sfânt,
să trezească în noi binecuvântata speranță
în așteptarea venirii Împărăției tale.
Fie ca harul tău să ne transforme
în cultivatori harnici ai semințelor Evangheliei
care să fermenteze umanitatea și cosmosul
în așteptarea plină de speranță
a cerurilor noi și a pământului nou,
când, biruite fiind puterile Răului,
slava Ta se va arăta pentru totdeauna.
Harul Jubileului
să reînvie în noi, Pelerini ai Speranței,
dorul după bunurile cerești
și să reverse asupra lumii întregi
bucuria și pacea
Mântuitorului nostru.
Ție, Dumnezeule veșnic binecuvântat,
slavă și glorie în vecii vecilor! Amin.” (Papa Francisc)

Ziua Voluntarului Caritas

Centrul social „Maria Rosa” din Oradea a găzduit **joi, 30 ianuarie 2025, Ziua Voluntarului Caritas, a XIX-a** ediție, sub mottoul „*Voluntar zi de zi*”.

La eveniment au participat, alături de voluntarii și invitații lor, **Anca Grama**, Director Executiv Direcția de Asistență Socială Oradea, **Adina Ciucioiu**, șef Serviciu Programe sociale al Direcției de Asistență Socială Oradea, **Adela Popa-Ghițulescu**, director executiv al Asociației Caritas Eparhial Oradea și Părintele **Mihai Vătămănelu**, vicar general al Eparhiei Greco-Catolice de Oradea.

Prin această premiere am urmărit recunoașterea publică a meritelor celor mai activi voluntari. În anul **2024, 75 de voluntari au prestat 1.318 de ore** în serviciul aproapelui. Au fost acordate premii pentru **10** categorii pentru implicarea în activități și programe, premii speciale și diplome de participare și premiul „Voluntarul anului 2024”.

Momentele artistice au fost asigurate de **Paula Popa** - o elevă talentată și sânguincioasă a școlii *Enjoy Music* care a câștigat nenumărate premii. A interpretat piesele: *When we were young*; *O poveste în care cred*; *Skyfall* și *Love in the darkin*.

Au luat cuvântul: **Andreea Ghercă**, coordonator Departamentul de Voluntariat, (pe zoom), **Anca Grama**, director executiv al Direcției de Asistență Socială Oradea, **Teodora Boda**, asistent social principal al Asociației Caritas Eparhial Oradea și Părintele **Mihai Vătămănelu**, vicar general al Eparhiei Greco-Catolice de Oradea.

„Bună seara. În primul rând, vreau să vă spun un mare mulțumesc pentru tot ceea ce ați făcut anul trecut, în activitățile programate cele uzuale, dar și în activitățile spontane și ați venit, pur și simplu cu dorința de a face ceva. În anul 2017, când am început

voluntariatul la Caritas, nu mi-a trecut prin minte că o să ajung să fiu cea care, într-o bună zi, să coordonez voluntarii Caritas. Încă de pe atunci Ziua Voluntarului era un eveniment important pentru mine, plin de emoții, ca voluntar și, acum, la fel, ca și coordonator al vostru. Pentru mine Caritas Eparhial este unul dintre locurile în care pot spune că m-am simțit ca acasă. Aici am cunoscut multe persoane, am făcut multe prietenii, m-am dezvoltat, și datorită vouă, voluntarilor, care mi-ați fost aproape. Mi s-a îndeplinit dorința și vă mulțumesc pentru tot ceea ce ați făcut pentru mine și pentru asociație! (**Andreea Ghercă**, coordonator Departamentul de Voluntariat)

„Bună seara tuturor! N-am pregătit un speech, pentru că știam că o să fim așa, ca în familie, într-un cerc restrâns. Într-o lume în care oamenii aleargă după bani și alte privilegii, există voluntariatul și voluntari. Adică aceia dintre noi care rup din timpul lor și din sufletul lor și-l dăruiesc celor aflați în nevoie, pentru a aduce un plus de bine în comunitate. Datorită faptului că există voluntari, avem proiecte, programe și servicii sociale în comunitate atât de importante și de utile care, fără existența voluntarilor, nu ar fi posibile. Știm și noi, cei de la Direcția de Asistență Socială, ce înseamnă să avem parte de sprijinul voluntarilor. Anul acesta un număr important de voluntari ni s-au alăturat și, datorită lor, derulăm un program foarte important în comunitate, acela de meditații gratuite pentru copii, pentru copiii de gimnaziu și suntem extrem de fericiti că ni s-au alăturat în număr mare, așa cum spuneam. Mă gândeam, în timp ce veneam spre dumneavoastră, că, de multe ori, în zilele libere, în weekend-uri, mă întâlneam cu domnul părinte. Eu eram cu picul meu,

(continuare în pag. 11)

(urmare din pag. 10)

mergeam în parc și domnul părinte venea sau pleca la cantina socială., desigur în perioade de sărbători, în weekend-uri... asta înseamnă voluntariatul. Evenimentul de astăzi este un prilej foarte bun să ne arătăm aprecierea față de dumneavoastră, față de voluntari și vreau pe această cale să vă felicit și să felicit și Asociația Caritas Eparhial, pentru că reușește să vă țină aproape, pentru că reușește să atragă mulți tineri înspre asociație și asta este minunat! Noi știm, cei care activăm în domeniul social, cu câte greutăți ne confruntăm, dar ce aș vrea eu să vă spun, să mulțumesc, în primul rând Asociației Caritas Eparhial, pentru că este un partener de nădejde al Direcției de Asistență Socială Oradea și să vă spun că, într-o lume în care putem fi orice, să alegem să fim în continuare buni! Vă felicit și vă mulțumesc tare mult pentru invitație! (**Anca Grama**, director executiv la Direcția de Asistență Socială Oradea)

„Bună seara!

Stimați invitați, dragi voluntari, știm cu toții motivul pentru care ne-am adunat aici, în această seară. Ceea ce poate că nu amintim suficient de des însă este faptul că nu suntem singuri în activitatea de zi cu zi a organizației, ci avem sprijin necondiționat din partea unor suflete mai mari decât trupurile care le poartă.

Dincolo de definiția voluntariatului, prin voluntariat, de fapt, persoanele au puterea de a se implica în rezolvarea problemelor comunității din care fac parte. Au puterea de a schimba mersul lucrurilor în direcția dorită de ei. Dobândesc informații, își dezvoltă abilități și competențe personale, sociale și profesionale. Își extind rețeaua socială ajutându-i pe ceilalți, iar între organizația care apelează la ajutorul voluntarilor și voluntarii înșiși se realizează, oarecum, un raport de ajutor reciproc.

Pentru că viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor, este important să le cultivăm acestora interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptate vârstei lor. Să nu uităm că povara lumii de mâine o vor purta pe umeri copiii de azi. Și stă în puterea noastră, ca organizație, să le ușurăm această povară și să semănăm în sufletele lor dorința de implicare și să le dezvoltăm sentimentul de empatie, fără de care, în domeniul social, nu s-ar putea realiza aproape nimic.

Altruismul este și trebuie să rămână trăsătura principală a oricărui voluntar. Vorbim despre o atitudine morală care le permite să devină empatici. Iar noi știm că aceasta este definitorie pentru voluntarii noștri. Și știm că ei au puterea de a acționa în mod responsabil și au puterea de a reacționa într-un mod mereu pozitiv, indiferent de circumstanțe.

Iar noi, în această seară, nu doar că îi sâr-

bătorim, ci ne mândrim cu ei și le mulțumim pentru renunțările asumate în mod conștient de a oferi timp și bunăvoință celor pentru care nu mai are nimeni nici timp și nici bunăvoință. Ce renunțare frumoasă și cu ce impact uriaș pentru comunitatea noastră! Le mulțumim voluntarilor noștri pentru că participă în mod real, alături de noi, la procesul prin care încercăm să facem din societatea de mâine un loc mai bun pentru copiii de astăzi! (**Teodora Boda**, asistent social principal Asociația Caritas Eparhial Oradea).

„Dragi voluntari, stimați oaspeți și organizatori, Înainte de toate aduc salutul, binecuvântarea și mulțumirea Preasfințitului nostru Episcop Virgil pentru tot binele pe care îl aduceți semenilor prin jertfa și dăruirea voastră. Astăzi ne aflăm aici pentru a celebra nu doar munca voastră, ci și iubirea pe care o dăruieți celorlalți prin voluntariat. Vă mulțumesc din inimă pentru tot ceea ce faceți! În Sfânta Scriptură, Domnul Isus ne oferă un model suprem de slujire: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi le-ați făcut” (Matei 25,40). Aceste cuvinte arată că orice gest de ajutor, fie el mare sau mic, are o valoare veșnică. Voi, dragi voluntari, sunteți mâinile iubirii lui Dumnezeu în această lume. Prin fiecare masă oferită unui sărac, prin fiecare vizită la un bătrân singur, prin fiecare mângâiere dată unui copil suferind, voi răspândiți lumina lui Cristos. Sunteți dovada vie că binele există și că dragostea creștină poate schimba destine. Dar știm că voluntariatul nu este mereu ușor. Oboseala, dificultățile, poate uneori lipsa recunoașterii vă pot descuraja. Însă să nu uitați: „Să nu obosim în facearea binelui, căci la vremea potrivită vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală” (Galateni 6,9). Dumnezeu vede fiecare efort, fiecare sacrificiu, și răsplata Lui este dincolo de orice închipuire. Astăzi, vă îndemn să mergeți mai departe cu aceeași credință și speranță. Să nu uitați că fiecare zâmbet adus pe fața unui om aflat în nevoie este o rază din lumina lui Dumnezeu. Și să țineți mereu în inimă cuvintele Sfântului Francisc de Assisi: „Atunci când dăruiești, primești mai mult decât ai oferit. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze, să vă întărească și să vă călăuzească în această misiune sfântă! (**Părintele Mihai Vătămănelu**, vicar general al Eparhiei Greco-Catolice de Oradea.)

Premiile acordate:

Premiul special CASA FRENȚIU

Îl oferim pentru organizarea programelor literar-artistice oferite seniorilor din Centrul Rezidențial „Casa Frențiu”.

Premiul s-a acordat doamnei **Miorița Săteanu**.

(continuare în pag. 12)

(urmare din pag. 11)

Premiul special CASA FRENȚIU

„Casa Frențiu” este locul pe care orice senior l-ar putea numi „acasă”. Activitățile special gândite pentru ei, îngrijirea și atmosfera plăcută din centru oferă rezidenților o stare de bine pe care oricine și-o dorește. Meritul voluntarilor pentru timpul de calitate petrecut în anul 2024 cu seniorii noștri în cadrul programului „Adoptă un bunic sau o bunică” este considerabil și dorim să le mulțumim „nepoților adoptivi” pentru implicarea și seriozitatea cu care au oferit rezidenților centrului momente frumoase!

Premiul a fost oferit tinerilor din Asociația **EduBiz**.

Premiul CANTINA SOCIALĂ

Cantina socială nu este doar un loc unde persoanele fără adăpost vin să mănânce. Cantina socială a devenit, în cei 13 ani de existență, un loc unde primim recunoștință de la oamenii străzii și nu doar pentru masa de prânz, ci și pentru atmosfera familială și pentru grija pe care o avem pentru fiecare beneficiar în parte. În cursul anului 2024, **8 voluntari** au făcut curățenie în cantină și au oferit un zâmbet și o vorbă bună celor prezenți la masa de prânz, acumulând **986 de ore** dăruite în folosul aproapelui.

Premiul s-a acordat voluntarului **Andrei Horgoș**.

Premiul DUȘURILE SOCIALE

Activitatea „Dușurile sociale” este unică pe plan local, o activitate pe care Asociația Caritas Eparhial Oradea o oferă persoanelor fără adăpost, la sediul cantinei sociale. Scopul acestei activități nu este doar menținerea igienei corporale și prevenirea îmbolnăvirilor în rândul beneficiarilor, ci și redarea încrederii în sine și a unei fărâme de demnitate pentru oamenii străzii. Voluntarii au contribuit cu precădere, și în anul 2024, la menținerea curățeniei din cele două băi destinate efectuării dușurilor, pentru ca aceștia să aibă condiții optime pentru îmbăiere.

Premiul s-a acordat voluntarei **Petruța Nicolae**.

Premiul AFTER SCHOOL

Prin Centrul de Informare și Consiliere pentru Refugiați Oradea oferim, de doi ani și jumătate, servicii de asistență socială și consiliere psihologică pentru persoanele refugiate, dar și diverse programe educaționale pentru copiii ucraineni. Programul after school are drept scop sprijinirea integrării școlare și sociale a copiilor și adolescenților ucraineni. Am desfășurat activități școlare, am adus împreună copii români și ucraineni și ne-am bucurat de activități recreative care și-au pus amprenta asupra dezvoltării copiilor. În anul 2024, ne-am bucurat de implicarea voluntarilor de origine ucraineană care au dorit să ofere semenilor nu mai puțin de 368 de ore de activități ludice, activități de lucru manual, dar și de dans contemporan.

Premiul special s-a acordat voluntarei **Sofia Strelchenko**.

Premiul PRIETENI PENTRU UN ZÂMBET

În anul 2024, echipa voluntarilor-clovni a adus multă emoție și zâmbete pe chipurile copiilor internați la Spitalul Clinic Municipal „Dr. Gavril Curteanu” din Oradea. I-au vizitat, au râs împreună și au oferit micuților motive de bucurie care au rămas copiilor sub forma baloanelor modelate care au mai atenuat, pentru o perioadă de timp, din suferința pe care cei mici o trăiesc acolo pentru a se vindeca. Se spune că starea de spirit ne ajută să ne vindecăm, să trecem mai ușor prin problemele de sănătate. Suntem convinși că ajutorul oferit de echipa „Prietenii pentru un zâmbet” celor mici, fragili și deosebit de sensibili este unul temeinic, cu ecouri frumoase în copilăria micuților! Cei **25 de voluntari** au oferit, în anul 2024, **91 de ore** de veselie răsunătoare copiilor din spital.

Premiul s-a acordat voluntarei **Eliza Sabău**.

Premiul COLECTA DE PAȘTI

În anul 2024, **16 voluntari** au oferit **111 ore** din timpul lor, participând la Colecta de Paști. Au strâns alimente neperisabile și donații în bani, au povestit oamenilor despre activitatea organizației și au transmis acestora, cu empatie, dorința de a ajuta. Sprijinul acestor voluntari pentru această activitate este esențial pentru buna desfășurare a serviciilor noastre sociale. Donațiile în bani și alimente oferă un plus de calitate activităților noastre și mulțumim fiecărui voluntar în parte pentru binele și frumosul pe care le putem oferi celor mai greu încercați.

Premiul s-a acordat voluntarului **Sabin Pușcașiu**.

Premiul COLECTA DE CRĂCIUN

Această colectă, devenită tradițională, a adunat, în anul 2024, **20 de voluntari** care au acumulat **82 de ore** oferite pentru strângerea de alimente neperisabile, dar și donații în bani. Implicarea acestor voluntari pentru Colecta de Crăciun a fost una rodnică, reușind astfel să oferim continuitate pentru cei 150 de beneficiari care primesc aceste produse sub forma mâncării proaspăt gătită, de care au atât de multă nevoie! Mai mult, relațiile de comunicare între voluntari s-au îmbunătățit, în acest timp având posibilitatea de a se cunoaște mai bine și de a organiza și alte activități comune.

Premiul s-a acordat voluntarului **Alessandro Migheli**.

Premiul SPRIJIN ADMINISTRATIV

Activitatea administrativă a fost foarte importantă în organizația noastră și în anul 2024.

Premiul s-a acordat voluntarului **Paul Bocioc**.

(continuare în pag. 13)

(urmare din pag. 12)

Premiul special SPRIJIN ADMINISTRATIV

Se acordă pentru implicarea în organizarea de activități, precum: „Căutarea de comori”, „Ziua Nasului Roșu”, cursul de prim ajutor, precum și în colaborarea cu asociația Anima Verde. Acest premiu s-a acordat pentru timpul oferit, pentru implicarea responsabilă și creativitatea de care au dat dovadă, dar și pentru că i-au făcut viața mai ușoară coordonatorului de voluntari, voluntarelor **Sara Mehesz și Ioana Bob**.

Premiul VOLUNTARIAT CORPORATIST

Acest premiu îl oferim pentru încurajarea și facilitarea angajaților de a se implica în activitatea cantinei sociale. În anul 2024, o companie din Oradea s-a remarcat prin implicarea a 13 angajați care au acumulat un număr de 52 de ore de voluntariat. Curățenia în sala de mese și în bucătăria cantinei sociale au fost activitățile principale, dar au ajutat și la distribuirea mesei de prânz, oferind beneficiarilor prezenți mâncarea proaspătă și caldă. Le mulțumim pentru implicare!

Premiul s-a acordat **Companiei Plexus**.

Premiul CEL MAI ACTIV VOLUNTAR

Cel mai activ voluntar este persoana care alege să renunțe la timpul personal pentru a se implica în cele mai multe activități pentru ca cei mai vulnerabili dintre noi să fie ajutați. Alege să prioritizeze nevoile semenilor, în defavoarea timpului petrecut cu cei apropiați. Dorința de a schimba ceva pentru comunitatea noastră, determinarea de a continua pe acest drum, chemându-și, uneori, și prietenii, diversitatea activităților și entuziasmul cu care se răspunde solicitărilor noastre ne-au convins, din nou, că avem alături suflete frumoase și dornice să contribuie la înfăptuirea binelui comun.

Premiul s-a acordat voluntarului **Andrei Horgoș**.

Premiile SPECIALE FUNDRAISER

Aceste premii speciale le oferim persoanelor care promovează asociația noastră în comunitate, prin chemarea la voluntariat și prin propriul exemplu de conduită. De-a lungul anului 2024, am derulat activități de promovare a voluntariatului și acțiuni caritabile de colectare de alimente și produse de igienă corporală în instituțiile de învățământ partenere. Activitatea „Cutia de Crăciun” nu ar fi fost posibilă fără o colaborare strânsă cu învățătoare și profesori dedicați care au răspuns mereu apelului nostru la sprijin comunitar și au asigurat informarea și mobilizarea elevilor și părinților spre implicarea socială.

Le suntem recunoscători doamnelor: **PATRICIA CAPRIȘ, DANA MIHINCĂU, MARIANA TORDOAN, LIA ȘIPOȘ, ENIKO MARGIT DORSONSZKY și MARIA SAS**.

Premiul VOLUNTARUL ANULUI

Este premiul oferit voluntarului care, prin numărul de ore prestate, prin calitatea ajutorului pe care l-a oferit organizației și prin implicarea necondiționată de timp (sau alți factori obiectivi) a reușit să răspundă „DA” solicitărilor noastre. Prin calitatea prezenței sale și prin aportul adus la desfășurarea activităților asociației, acest voluntar a avut un impact pozitiv și a favorizat mersul lucrurilor în sensul dorit. Eficiența și promptitudinea sunt la baza multor activități ale noastre, iar sprijinul pe care l-am primit de la acest voluntar joacă un rol esențial în desfășurarea activității noastre de zi cu zi. Îi mulțumim pentru exemplul frumos pe care ni-l oferă!

Premiul s-a acordat voluntarei **Maria Caraiman**.

Mulțumim tuturor voluntarilor pentru că, datorită lor, asociația își poate continua activitățile sociale și educaționale! Mulțumim autorităților că ne-au onorat cu prezența! Mulțumim reprezentanților mass-media pentru prezență și promovarea evenimentului. Mulțumim restaurantului **Black Wolf** pentru pizza. Mulțumim solistei **Paula Popa** de la *Enjoy Music*, în mod special lui **Ovidiu Lazăr**. Mulțumim fotografiilor **Cristian Muntean, Paul Cheregi și Luca Ghender**.

Felicitări tuturor voluntarilor și deosebite mulțumiri pentru tot ceea ce au făcut pentru beneficiarii Asociației Caritas Eparhial Oradea și pentru asociație în 2024!

Pr. Olimpiu TODOREAN

Hramul Seminarului „Sfinții Trei Ierarhi”

„Încercați să deveniți Lumină! Când suntem Lumină cu adevărat strălucim – nu pentru că dorim să devenim strălucitori, ci pentru că avem ceva de oferit, cu toată modestia și umilința...” – a transmis Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul Eparhiei de Oradea, la sărbătoarea hramului Seminarului Greco-Catolic „Sfinții Trei Ierarhi: Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea, pe 30 ianuarie 2025, adresându-se celor prezenți la Sfânta Liturghie arhierască celebrată în Biserica Seminarului, în mod deosebit studenților teologi.

Sărbătoarea hramului a început pe 29 ianuarie a.c., cu celebrarea **Vecerniei Mari** de părintele rector Anton Cioba împreună cu studenții teologi, preoți vicari, rectori și alți invitați din țară și străinătate. Cu acel prilej, Preasfinția Sa Virgil a amintit de Anul Iuliu Hossu decretat prin lege și inaugurat în aceeași zi printr-o Sesiune solemnă la Academia Română, dar și deschiderea acestuia în Eparhia de Cluj-Gherla, pe 30 ianuarie a.c., în ziua în care se împlinesc 140 de ani de la nașterea Cardinalului Iuliu Hossu.

Celebrările au fost însoțite de cântul bizantin al Corului „Schola Cantorum” al studenților teologi de la Seminarul Teologic Greco-Catolic din Oradea, dirijat de lector univ. dr. Radu Mureșan și transmise în direct de Radio Maria România și Maria TV.

Preasfințitul Virgil a mulțumit tuturor celor prezenți, preoților, formatorilor, cadrelor didactice și au-

xiliare ale Seminarului și ale Facultății de Teologie din Oradea, elevi și studenți ai Colegiului „Sfânta Familie”, invitați din Eparhia Greco-Catolică de Oradea, din țară și din străinătate, printre care: Pr. Andras Dobos, rector al Seminarului Greco-Catolic din Nyíregyháza (Ungaria), alături de un grup de seminariști, Pr. Andrea Turchini, rector al Seminarului Pontifical Regional Flaminio „Benedict al XV-lea” din Bologna (Italia), alături de un grup de seminariști, Pr. Marius Furtună, rectorul Seminarului din Cluj-Napoca, Pr. Ciprian Suciuc, rectorul Seminarului din Blaj, și unui oaspete seminarist din Belgia.

Biroul de Presă EGCO
Mihaela CABA-MADARASI

Parohiile care susțin Seminarul „Sfinții Trei Ierarhi” prin donațiile făcute cu ocazia Bobotezei, AD 2025

Parohia Ciocaia, **404 lei**;
Parohia Poiana, **230 lei**;
Parohia „Adormirea Maicii Domnului” Oradea, **2.000 lei**;
Parohia Bapța, **100 lei**;
Parohia Ioaniș, **240 lei**;
Parohia Tinca, **400 lei**;
Parohia Ardud, **400 lei**;
Parohia Sânlazăr, **300 lei**;
Parohia Chilioara, **100 lei**;
Parohia Cehei Pusta, **100 lei**;
Parohia Pișcolt, **200 lei**;
Parohia Crestur, **200 lei**;
Parohia „Sfântul Andrei” - Carei, **700 lei**;
Parohia „Sfânta Treime”, Nufărul – Oradea, **750 lei**;
Parohia Câmpia, **150 lei**;
Parohia „Sfântul Anton” – Oradea, **450 lei**;
Parohia Oșorhei, **300 lei**;
Parohia „Schimbarea la față” – Oradea, **1.000 lei**;
Parohia Sântandrei II, **200 lei**;
Parohia „Sfinții Petru și Pavel” – Zalău, **1.000 lei**;
Parohia „Sfânta Familie” - Zalău, **750 lei**;
Parohia Ghenetea, **500 lei**;

Parohia Vășad, **200 lei**;
Parohia „Duminica Tuturor Sfinților” – Oradea, **400 lei**;
Parohia Vălani de Beiuș, **50 lei**;
Parohia „Sfântul Dumitru” - Oradea, **150 lei**;
Parohia Valcău de Jos, **600 lei**;
Parohia „Sfântul Gheorghe” – Spital - Oradea, **320 lei**;
Parohia „Sfântul Nicolae” - Oradea, **1.000 lei**;
Parohia „Sfânta Treime” - Șimleu Silvaniei, **1.780 lei**;
Parohia Bocșa, **150 lei**;
Parohia Băița, **225 lei**;
Parohia Delani, **50 lei**;
Parohia Drăgoteni, **100 lei**;
Parohia Fiziș, **100 lei**;
Parohia Grădinari, **200 lei**;
Parohia Petrani, **100 lei**;
Parohia Pocola, **83 lei**;
Parohia Prisaca, **100 lei**;
Parohia Ștei, **300 lei**;
Parohia Șuncuiuș de Beiuș, **200 lei**;
Parohia Uileacu de Beiuș, **50 lei**;
Parohia Valea de Jos, **50 lei**;
Parohia „Sfinții Trei Ierarhi” - Beiuș, **900 lei**.

Alin CREȚU

De ce procrastinăm și cum să ne recăpătăm motivația?

Procrastinarea este un fenomen universal care afectează milioane de oameni din toate domeniile de activitate. Fie că este vorba de studiu, muncă sau chiar activități personale, amânarea sarcinilor poate avea consecințe negative asupra productivității și stării de bine. Dar de ce procrastinăm și, mai important, cum putem să ne recăpătăm motivația?

Nu este vorba doar despre o simplă lipsă de voință. Există mai multe motive pentru care oamenii amână sarcinile importante:

Mulți evită să facă lucrurile dificile pentru că se tem că nu vor reuși. Această frică poate duce la o evitare constantă a responsabilităților, creând un cerc vicios de stres și anxietate.

Dorința de a face totul perfect poate deveni un obstacol major. Persoanele perfecționiste tind să amâne ceea ce au de programat pentru că le este greu să accepte că rezultatul nu va fi ideal.

Fără un plan clar, sarcinile pot părea copleșitoare. Lipsa unei agende bine structurate duce la amânarea punerii în practică a ceea ce și-au propus.

Telefonul mobil, rețelele sociale și notificările sunt printre cei mai mari inamici ai concentrării. Atunci când un videoclip scurt pare mai atractiv decât o sarcină grea, amânarea devine inevitabilă.

Atunci când nu vedem un scop clar sau nu simțim că activitatea respectivă are sens, ne este greu să ne mobilizăm pentru a o face.

Chiar dacă este un obicei greu de învins, sunt strategii eficiente care ne pot ajuta să devenim mai productivi:

Atunci când simțim că nu avem motivație, să ne propunem a lucra la sarcina respectivă timp de doar 5 minute. Adesea, acest mic impuls este suficient pentru a depăși blocajul inițial.

În loc să vedem o sarcină ca pe un proiect uriaș, să o împărțim în pași mici și realizabili. De exemplu, dacă avem de scris un text cu o anumită temă, să începem prin a face un plan schematic și a scrie doar introducerea.

Această metodă presupune lucrul intens timp de 25 de minute, urmat de o pauză de 5 minute. Fragmentarea timpului de lucru face ca sarcinile să pară mai ușor de gestionat.

Să setăm telefonul pe modul „Nu deranja”, să închidem tab-urile inutile de pe calculator și să creăm un mediu de lucru organizat.

Să vizualizăm beneficiile pe care le vom obține dacă finalizăm sarcina: mai puțin stres, satisfacție personală, performanțe mai bune.

Este normal să avem zile în care amânăm punerea în practică a gândurilor, mai mult. Important este să nu ne lăsăm prinși în vinovăție, ci să ne refacem planul și să continuăm a încerca.

În concluzie, procrastinarea nu este un semn de lene, ci un obstacol psihologic pe care îl putem depăși prin strategii potrivite. Conștientizarea cauzelor, stabilirea unor obiective clare și gestionarea timpului eficient sunt pași esențiali pentru a recăpăta motivația și a deveni mai productivi. Procedând astfel vom observa că ne vom putea concentra mai ușor pe ceea ce contează cu adevărat! Mult succes!

Ministrul Cske Attila în vizită la Palatul Episcopal din Oradea

În dimineața zilei de vineri, 7 februarie a.c., domnul Cske Attila, ministrul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, a vizitat Palatul Episcopal Greco-Catolic din Oradea. Însoțit de ierarhul locului, Preasfinția Sa Virgil Bercea, domnia sa a dorit să vadă stadiul incipient al lucrărilor interioare pentru care ministerul Dezvoltării alocă o finanțare de 33,5 milioane de lei, sumă care va fi asigurată din bugetul de stat 2025-2026.

„Este o clădire reprezentativă – a spus ministrul la conferința de presă suținută în curtea interioară a Palatului. Au început lucrările în aceste zile și suntem aici ca să vedem la început de drum acest obiectiv de investiții. Durata de execuție este de 2 ani, urmărindu-se ca la sfârșitul investiției să avem calitate, nu doar cantitate, ca să ne bucurăm de un Palat Episcopal în toată splendoarea lui. Sperăm ca la sfârșitul anului 2026 sau începutul anului 2027 să venim aici cu toții și să ne

bucurăm de această investiție!”, a încheiat ministrul, care a vizitat apoi sălile acestui edificiu care, pas cu pas, renaște din cenușă.

Biroul de Presă EGCO
Mihaela CABA-MADARASI

Silvia PANTIȘ

Poporul a văzut lumină mare

Simeon, care-l aștepta pe Mesia de ani mulți, l-a recunoscut, l-a întâmpinat și primit în brațele sale pe Isus Prunc, care a fost adus de părinți în templul din Ierusalim, ca să-l ofere Domnului. Fiind asupra sa Spiritul Sfânt, a propovăduit „Stăpâne... ochii mei văzură mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.” Prin Crez ne mărturisim credința, care a ajuns până la noi: Cristos e Fiul unic al Lui Dumnezeu, născut din Tatăl „lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.”

După ce Ioan Botezătorul a fost întemnițat, Isus a plecat din Nazaret și a locuit în Capernaum, conform prorocului Isaia, care a spus că „în pământul lui Zabulon și Neftali, Galileea neamurilor, poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare.”

Isus a început să predice prin cetăți și sinagoge sau în locuri pustii, vindecând și alungând demoni. Era căutat de mii de oameni, care veneau din toate părțile ca să-l vadă, să-l asculte, să-l atingă, să-i ceară ajutorul. Cei care l-au ascultat au fost vindecați și au primit lumină prin Cuvântul Lui.

Isus confirmă că El este lumina lumii. „În El era viața și viața era lumina oamenilor”, ne spune Ioan evanghelistul. Astfel, această lumină, este pentru fiecare dintre noi posibilitatea „de a intra în comuniune cu Acela care a venit să ne deschidă ochii, către iubirea nesfârșită a Lui Dumnezeu.” Fiul ni-l descoperă pe Tatăl și ne învață să ne rugăm.

Isus ne-a asigurat că este cu noi până la sfârșitul veacurilor. Dacă El este viu în Bisericele noastre prin Sfânta Euharistie și prin Cuvântul Lui, pe care îl auzim din Sfânta Scriptură, noi, oare, nu vedem lumină mare?

Dea lungul secolelor, multe semne și miracole a înfăptuit Dumnezeu pentru o credință mai puternică. În cartea „Miracole și semne euharistice” (de la începutul creștinismului până în zilele noastre), autorul Jean-Marie Mathiot ne înfățișează mai multe astfel de fenomene. Cel mai vechi miracol euharistic de la care au rămas dovezi, s-a petrecut în secolul VIII, în biserica din Lanciano. Astfel, un preot bazilitan, când celebra sfânta Liturghie în rit latin, după consacrare s-a îndoit de prezența reală a Lui Isus în Preasfântul Sacrament. În momentul următor, Ostia s-a prefăcut în carne și vinul în sânge. Aceste prețioase relicve se păstrează și

azi. S-au prezentat multe alte miracole: astfel în Ostia Sfântă apare uneori Fața Lui Isus, Crucifixul sau imaginea Sfintei Inimi. În anumite situații Ostia devine însângerată, rămâne suspendată în aer sau se mișcă.

Ce mi se pare foarte șocant, este mărturia a însăși diavolilor despre existența Lui Isus viu în Sfânta Euharistie. Cunoscutul exorcist al Romei, preotul Gabriel Amorth care a scris un număr mare de cărți și a dat interviuri, pe această temă, a reușit să extragă din multele exorcisme pe care le-a efectuat, fraze spuse de demoni. Redau câteva: „Iată-l ascuns în această pâine albă dar nu este ascuns, o vedem, iar lumina Ei ne arde. Este ca un foc pe care nu-l putem stinge.” „Această bucată de pâine, nu este doar pâine. El este, Același, care ne-a aruncat din Rai, urâm, dar nu putem apro-

pia.” „Dacă oamenii ar ști cine este cu adevărat acolo, întreaga lume ar îngenunchea și am fi învinși pentru totdeauna”. „O oră cu El valorează mai mult decât mii de rugăciuni, care nu țin seama de prezența Lui”. Desigur că demonii nu sunt de admirat că-l recunosc pe Isus și luptă împotriva Lui. Mă întreb de multe ori cum poate renunța cineva la lumina, care este atât de benefică și să îmbrățișeze întunericul, care este distructiv.

Isus a rămas cu noi din iubire. Prezența Sa în Sfânta Euharistie, este cel mai mare dar, pe care l-am fi putut primi. Lumina euharistică este fericirea inimilor noastre. Să nu trecem prin fața Lui nepăsători sau grăbiți, fără a ne opri a-l obser-

va, a-i vorbi și a-l asculta, dedicându-i din timpul pe care ni l-a dăruit pe pământ. Să ne apropiem cu umilință și respect, „cutremurându-ne” în fața dumnezeirii Sale. Să-l adorăm cu vie admirație pe Dumnezeul nostru, care și-a pus viața în slujba oamenilor, acceptând moartea în schimbul mântuirii noastre. Prin Preasfântul Sacrament se perpetuează sacrificiul său nesângeros pe cruce. Este uneori tratat cu indiferență, jigniri și sacrilegii, deși se jertfește zilnic pentru noi. Să-i ținem companie și să-i aducem mângâiere și mai ales să nu-l răstignim a doua oră. Isus este și lumina vieții, care ne ajută să trăim îmbogățiți spiritual, nu doar să existăm cu un gol în suflet. Dacă ne-am îndepărtat de El prin păcat, să ne întoarcem spășiți, îndreptați, căci nimeni și nimic nu-l poate înlocui. Cu sincere regrete pentru greșelile comise, cu rugăciuni și dovezi de iubire, fiecare poate să-l roage pe Mântuitorul, pentru a se redresa: Iartă-mă Cristoase, lumina mea.

Adunarea Eparhială

Sub semnul speranței și al Anului Sfânt 2025 s-a desfășurat la Oradea pe 4 februarie a.c., în Catedrala Greco-Catolică „Sfântul Nicolae”, Adunarea Eparhială. La aceasta au participat, alături de Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul locului, preoții vicari – Pr. Mihai Vătămănelu, vicar general, Pr. Răzvan Iacob, vicar judecătoresc, pr. Antoniu Chifor, vicar cu preoții, pr. Mihai Tegzeș, vicar cu pastorația familiilor–, părinții protopopi și preoții din cele zece protopopiate ale eparhiei. Au fost de asemenea prezenți, reprezentanți ai instituțiilor de învățământ catolice și ai asociațiilor laicale, precum și responsabili diverselor departamente din cadrul Episcopiei Greco-Catolice de Oradea. Întâlnirea a început cu o rugăciune comună și s-a încheiat cu un moment comunitar. Potrivit obișnuinței, în cadrul Adunării Eparhiale anuale a fost marcat și Jubileul de argint al preoților care împlinesc în acest an 25 de ani de slujire preoțească. Au primit crucea pectorală, diploma jubiliară și binecuvântarea păstorului locului pr. Florin Selegean și pr. Florian Gui.

În deschidere, elevii Corul Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea, dirijați de doamna prof. Nicoleta Țâmpu, au interpretat două cântece religioase. Ei sunt „speranța cu adevărat”, a spus PSS Virgil Bercea, vorbind la Adunare Eparhială din acest an despre Jubileul 2025. „Speranța nu înșală”, cum este și titlul Bulei de indicțiune „Spes non confudit” a acestui An Sfânt – un an de sărbătoare și bucurie, cum a fost încă din cele mai vechi timpuri. Primul Jubileu creștin a fost instituit în 1300, de Papa Bonifaciu al VIII-lea, iar pelerinajul la Roma, la mormintele apostolilor Petru și Pavel, au dat Anului Sfânt o nouă dimensiune și un nou sens: „*Isus Cristos a venit să ne elibereze pe noi, toți cei care suntem sclavi ai păcatului. Isus a murit pentru păcatele noastre. Noi suntem iertați și răscumparați. Nu mai suntem sclavi ai păcatelor, este Domnul cel care ne-a eliberat și putem să intrăm în odihna Tatălui*”.

Anul 2024 în cifre, persoane și evenimente:

Diaconi hirotoniți:

LAZĂR Gheorghe Cristian (20 iulie 2024);

LEVENTE Kovacs (20 iulie 2024);

MICLĂUS Mihai (20 iulie 2024).

Preoți hirotoniți:

Pr. LAZĂR Gheorghe Cristian (8 septembrie 2024).

Preoți Decedați:

Pr. Doru BARA (+ 19 ianuarie 2024);

Pr. Gheorghe DAT (+ 6 mai 2024).

Preoți ai Eparhiei 2024:

214 (167 rezidenți în Eparhie + 47 în Diaspora)

Călugării și Călugărițele Eparhiei:

4 Congregații feminine;

3 Congregații masculine.

Preoți transferați sau numiți în Parohii:

1. **Pr. Hotea Vasile** - Administrator Parohial Valea lui Mihai;

2. **Pr. Terec Mihai** - Protopop de Holod;

3. **Pr. Lazăr Gheorghe Cristian** - Administrator Parohial la Babța și Racova;

4. **Pr. Fiț Alexandru** - Administrator și Preot Spiritual Casa Frențiu Oradea;

5. **Pr. Răzvan Iacob** - Administrator Parohial Sânmartin;

6. **Pr. Chivari Alexandru** - Preot misionar;

7. **Pr. Vara Alin** - Vicar Parohial Catedrala „Sfântul Nicolae” și Preot spiritual la Liceu Iuliu Maniu;

8. **Pr. Pop Gheorghe** - Administrator Parohial la Ghenci;

9. **Pr. Guțiu Florian** - preot spiritual la Seminarul Teologic Oradea;

10. **Pr. Suciu Antoniu** - Vicar parohial „Sfântul Gheorghe” Olosig Oradea;

11. **Pr. Ilea Valentin** - preot capelan la Casa Frențiu Oradea;

12. **Pr. Bisoc Iosif** - Administrator parohial la Sârsig și Nădar;

13. **Pr. Cicșa Sabin jr.** - Administrator parohial Ioaniș;

14. **Pr. Javier Donasteve** - plecat la Roma;

15. **Pr. Robotin Ciprian** - transferat la Blaj;

16. **Pr. Ghiulai Florin** - Italia - tratament medical;

17. **Pr. Ioan Pop** - Tribunalul Eparhial Oradea.

Preoți care deserveșc spitalele din Eparhie: 6

Biserici/ Capele/ Case Parohiale Sfințite/ Locuri de biserică:

Protopopiatul Șimleu Silvaniei:

- Parohia Cosniciu de Jos - Binecuvântarea pietrei de temelie a Bisericii: 13 oct 2024;

Protopopiatul Oradea:

- Parohia Salonta - Binecuvântarea pietrei de temelie a Bisericii: 20 iulie 2024;

- Parohia Sântandrei II - Binecuvântarea pietrei de temelie a Bisericii: 8 sept 2024

Număr total de Biserici:

97 (44 recuperate / 53 construite);

41 capele.

84 case parohiale.

Vizită pastorală în Parohia Bădăcin

Preasfinția Sa Virgil Bercea a fost prezent în Duminica Vameșului și a Fariseului din data de 9 februarie 2025, în Parohia „Întâmpinarea Domnului” din Bădăcin. La Liturghia oficiată de ierarh au fost prezenți numeroși concelebranți: pr. protopop Nicolae Bodea, pr. protopop Crișan Marius, pr. Cristian Borz, pr. Florian Gui, pr. Florian Guțiu, pr. ieromonah Gabriel Grigore, arhidiacon Grațian Guiaș.

În cuvântului de învățătură din cadrul Sfintei Liturghii, ierarhul a transmis celor prezenți faptul că trebuie să rămânem perseverenți în credință, conform îndemnului Apostolului Pavel pentru fratele Timotei.

La finalul Sfintei Liturghii a avut loc o agapă urmată de lansarea volumului Virgil Solomon, „Trecutul ne-ajunge din urmă. Memoriile unui martor privilegiat al istoriei, 1921–1947” și premiera filmului documentar „Iuliu Maniu: Părintele Marii Uniri și lupta pentru libertate”. În cadrul acestor momente desfășurate la

Casa Memorială „Iuliu Maniu” și moderate de Ana-Maria Borz, au loc cuvântul Michael Virgil Solomon, scriitor, nepot al lui Virgil Solomon; Dr. Claudiu Secașiu, cercetător C.N.S.A.S.; Ion-Andrei Gherasim, președinte executiv al Fundației „Corneliu Coposu”; Dr. Vlad Ovidiu Cioacă, sociolog; Dr. Marin Pop, cercetător la Muzeul Județean de Istorie și Artă Zalău.

Cristian CIULEA
Biroul de Presă EGCO

PSS Virgil a participat la Jubileul Episcopului Szilárd Keresztes

„Mulțumesc lui Dumnezeu dacă, uneori, am reușit să îl port în brațe, cu inimă adevărată, pe Isus, Biserica mea, pe frații și surorile mele, destinul întregului popor al lui Dumnezeu” (PS Szilárd Keresztes)

Preasfinția Sa Virgil Bercea a participat sâmbătă, 8 februarie a.c., la a 50-a aniversare de la consacrarea Preasfințitului Szilárd Keresztes ca episcop și la cea de-a 70-a aniversare a hirotonirii sale ca preot. Evenimentul a avut loc în Catedrala „Sfântul Nicolae” din Nyíregyháza și a reunit un număr mare de episcopi de rit bizantin și rit latin, peste 100 de preoți, seminariști și credincioși.

Sfânta Liturghie a fost prezidată de Episcopul Szilárd Keresztes, iar răspunsurile au fost date de corul Seminarului Greco-Catolic din Nyíregyháza.

În cadrul Sfintei Liturghii a luat cuvântul Nunțul Apostolic în Ungaria, Excelența Sa Michael W. Banach care a transmis salutul și binecuvântarea Papei Francisc: „*Venerabilului meu frate, episcopul retras Szilárd Keresztes de Hajdúdorog! Cu ocazia celebrării jubileului de aur al consacrării tale ca episcop, îți transmitem felicitările noastre pentru îndelungata ta activitate pastorală, desfășurată cu inimă grijulie și entuziasm, și pentru munca ta generoasă pentru mântuirea sufletelor, caracterizată prin grija ta pentru preoție și poporul lui Dumnezeu și pentru creșterea Bisericii Catolice, pentru care ai fost un exemplu de bun păstor. Urându-*

vă toate cele bune, vă oferim cordial, dumneavoastră și membrilor familiei dumneavoastră, binecuvântarea pe care o dorim, cerându-vă rugăciunile pentru ministerul nostru petrin. Încheiat la Lateran în Roma, în această a treia zi a lunii februarie 2025. Francisc.”

De asemenea, a luat cuvântul ÎPS Fülöp Koksis, arhiepiscop și mitropolit de Hajdúdorog care a mulțumit PSS Keresztes pentru întreaga viață care a dedicat-o Bisericii lui Cristos.

La finalul Sfintei Liturghii, la Seminarul Teologic Greco-Catolic „Sfântul Atanasie”, a avut loc un moment de comuniune și de împărtășire frățască în cinstea Preasfinției Sale Szilárd Keresztes.

Cristian CIULEA
Biroul de Presă EGCO

Jubileul artiștilor și al culturii

„Artist este cel care ajută omenirea să nu își piardă orientarea și orizontul speranței”: a subliniat Papa Francisc în omilia citită duminică 16 februarie a.c., în Bazilica „Sf. Petru” din Roma de cardinalul Tolentino de Mendonça, la Sfânta Liturghie solemnă din cadrul Jubileului artiștilor și al culturii, desfășurat în perioada 15-18 februarie 2025 la Roma. La acest al treilea eveniment jubiliar, Sfântul Părinte nu a putut participa fiind internat în spital din cauza unei bronșite.

Potrivit organizatorilor, au fost în Cetatea Eternă aproximativ 7 000 de artiști și operatori culturali din peste 60 de națiuni, printre care și România. Din Eparhia Greco-Catolică de Oradea au participat doamna **Rodica Indig**, consilier cultural, și doamna **Talida Cociuba**, restaurator și conservator al lucrărilor de artă din cadrul Episcopiei Greco-Catolice de Oradea.

În cuvântul de învățătură, Papa Francisc a subliniat rolul esențial al artei în viața umană, văzută nu ca un simplu lux, ci ca o necesitate capabilă să ofere „pacea neliniștii” fără a se separa de „drama existenței”. Sfântul Părinte a evidențiat misiunea artiștilor – „custozi ai frumuseții” – de a transforma suferința în speranță și de a ghida umanitatea pentru a nu-și pierde direcția. „Călători «cu o destinație» sau «pierduți în rătăcire»?” – invită la reflecție Papa, subliniind că „artistul este cel sau cea care are sarcina de a ajuta umanitatea să nu-și piardă direcția, să nu piardă orizontul speranței”.

Artiștii au datoria nu doar de a crea frumusețe, ci și de a revela adevărul, bunătatea „ascunsă” a istoriei și speranța. Într-o lume marcată de crize profunde, atât economice și sociale, cât și de o criză sufletească, ei trebuie să ajute oamenii să își regăsească sensul, să fie „pelerini” cu un scop, nu „rătăcitori” pierduți. Frumusețea autentică, afirmă Papa, nu este superficială sau comodă, ci este un „foc care arde și luminează”, o întâlnire cu misterul, adevărul și suferința umană.

În încheiere, Papa i-a încurajat pe artiștii din întreaga lume să continue să caute, să pună întrebări și să își asume riscuri, amintindu-le că darul lor nu este întâmplător, ci o chemare la care trebuie să răspundă cu generozitate, pasiune și iubire.

Apropierea Sfântului Părinte de artiștii și oameni de cultură participanți la Jubileu s-a manifestat și prin mesajul transmis la rugăciunea „Îngerul Domnului” de duminică, 16 februarie a.c., în care a mulțumit Dicasterului pentru cultură și educație din Vatican pentru pregătirea acestui eveniment care „ne-a amintit de importanța artei ca limbaj universal care răspândește frumusețea și unește popoarele, contribuind la aducerea armoniei în lume și la reducerea la tăcere a strigă-

tului de război”.

Jubileul artiștilor a cuprins numeroase inițiative culturale desfășurate în Cetatea Eternă, printre care inaugurarea spațiului expozițional „Conciliazione 5” pe strada speranței, care conduce pelerinii spre Bazilica „Sfântul Petru”. Aici, pe parcursului Anului Sfânt vor fi expuse proiecte de artă contemporană ale artiștilor internaționali având ca temă „Speranța”. Sâmbătă, 15 februarie a.c., a fost deschisă expoziția artistului Yan Pei-Ming, cuprinzând portrete ale comunității închisorii „Regina Coeli” din Roma.

În aceeași zi, la librăria San Paolo din Vatican, a fost lansată cartea „Qualcosa di me” (trad. „Ceva despre mine”, Ed. Tau), un interviu în care actrița Claudia Koll povestește cum întâlnirea cu Dumnezeu i-a transformat viața. În carte, se pune un accent deosebit pe expresia artistică și legătura sa inseparabilă cu adevărul. Claudia Koll vede în artă un instrument puternic de cunoaștere, înțelegere și vindecare, capabil să dezvăluie profunzimile sufletului uman.

Duminică seara, 16 februarie a.c., a avut loc o sugestivă Noapte Albă în Bazilica „Sfântul Petru” din Vatican, deschisă în mod excepțional în intervalul orar 20.00-22.00 pentru artiștii prezenți la Jubileu, care au putut trece Poarta Sfântă, obținând indulgența plenară, trăind momente de contemplație și reflecție spirituală.

„Să particip la acest Jubileu – transmite doamna Rodica Indig pentru Biroul de Presă EGCO – înseamnă că-mi reconfirm faptul că aparțin de o lume a artei, pe care o iubesc, pentru mine fiind un mod de viață, că e minunat să te afli în interiorul unor evenimente culturale în arta mare a lumii din toate timpurile, în Biserica Universală, în toată cuprinderea și dimensiunea ei, cu toate implicațiile, spirituale, artistice, sociale, de încredere și speranță. Am învățat multe la Roma din punct de vedere profesional, dar poate cel mai important, am înțeles încă o dată că noi trecem pe aici, dar Biserica rămâne și ne cuprinde pe toți”.

Biroul de Presă EGCO
Mihaela CABA-MADARASI

Colecta comună a Cultelor și Comunităților Creștine din Oradea

La finalul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor, 2025, desfășurată în orașul nostru în perioada 19-26 ianuarie a.c., vineri, 31 ianuarie a.c., la Biserica Unitariană din Oradea a fost deschisă Cutia Albă – simbol al Colectei Comune a cultelor și comunităților creștine participante la inițiativă. Prin Cutia Albă, pe parcursul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitate, în fiecare lăcaș de cult creștinii au fost invitați la un gest caritabil concret.

În acest an, fondurile strânse, în valoare de 9613,50 Lei sunt destinate Căminului Ecumenic de Bătrâni „Kiss Rozália” din localitatea Locodeni, județul Harghita din cadrul Fundației „Jakab Lajos”.

La momentul deschiderii Cutiei Albe au fost prezenți reprezentanții cultelor creștine din Oradea participante la Octava de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor din acest an: Biserica Romano-Catolică, Biserica Reformată, Biserica Evanghelică-Lutherană, Biserica Unitariană, Biserica Ortodoxă, Comunitatea Evreilor Mesianici, Biserica Penticostală „Tabor” și Biserica Greco-Catolică. A fost prezent Preasfinția Sa László Böcskei, episcop al Diecezei Romano-Catolice de Oradea, alături de ceilalți reprezentanți, care au avut ocazia să petreacă un timp binecuvântat împreună, să împărtășească proiecte și idei comune de viitor.

Din partea Bisericii Greco-Catolice de Oradea a

participat Pr. Olimpiu Todorean, președinte Caritas Eparhial Oradea, care a vorbit celor prezenți despre modul în care Colecta Comună de anul trecut, a fost folosită.

Doamna Laura Ologu responsabilă a acestei inițiative ecumenice, a mulțumit tuturor participanților la această ediție a Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor pentru buna-colaborare și prietenia sinceră care leagă cultele și comunitățile creștine din orașul nostru care se doresc să rămână vizibile pe parcursul întregului an, aducând roade spre slava lui Dumnezeu!

Conform tragerii la sorți de anul trecut, în 2026 proiectul Colectei Comune și pregătirea Cutiei Albe, se va afla în grija Bisericii Ortodoxe. Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru acest timp de har!

Biroul de Presă EGCO

Campionatul European de Futsal pentru preoți catolici

În perioada 10-14 februarie a.c. s-a desfășurat în Ungaria, la Kisvárd, a XVII-a ediție a Campionatului European de Futsal al preoților catolici. La turneul din acest an au participat echipe din: Albania, Austria, Bosnia și Herțegovina, Croația, Serbia, Republica Cehă, Italia, Kosovo, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia și Ungaria, aducând împreună 200 de preoți romano-catolici și greco-catolici. Responsabilă de organizarea acestui concurs internațional a fost comunitatea greco-catolică, sub îndrumarea PSS Kiss-Rigó László, episcop auxiliar de Szeged-Csanád, care este și fost portar al echipei naționale a Ungariei. Tradițiile Bisericii Greco-Catolice au fost prezente atât prin celebrări precum Sfânta Liturghie greco-catolică la Sanctuarul Máriapócs, vizita catedralelor din Nyíregyháza, cât și la competiția propriu-zisă, la care au participat mai mulți oficiali maghiari și lideri ai Bisericii. Printre aceștia s-au aflat Excelența Sa Michael Banach, Nunțiu Apostolic în Ungaria, și Înaltpreasfinția Sa Péter Fülöp Kocsis, Arhiepiscop și Mitropolit de Hajdúdorog.

Într-un interviu pentru National Catholic Register, ÎPS Péter Fülöp Kocsis a evidențiat faptul că acest eveniment a contribuit la „consolidarea legăturilor de

solidaritate care îi unesc în aceste vremuri dificile pe preoții de pe Bătrânul Continent descreștinat” și a dorit să „atingă mai ușor inimile tinerilor însetați de sens și de modele.”

Campionatului European de Futsal al preoților catolici 2025 a fost câștigat de Polonia, țară care va găzdui competiția de anul viitor. Echipa preoților catolici din România s-a clasat pe locul al VI-lea, cu o frumoasă prestație în grupe și un prilej minunat de a crea comuniune.

Biroul de Presă EGCO
Mihaela CABA-MADARASI